

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 66ms

APOSTOLIEN TEOT 2 (jatk.)

B. EKSISTENTIAALINEN (jatk.)

HUONO SYNTYMINEN

Pelkään (Pawson), että on monia kristittyjä, JOTKA OVAT SYNTYNEET HUONOSTI. Heillä ei ole näitä kaikkia neljää asiaa. Eikä ihme, että heillä on ongelmia myöhemmin. Monet ongelmamme ovat saaneet alkunsa huonosta syntymästä.

Epäonnistunut syntymä ja synnytys ovat surkea asia. Karu totuus kuitenkin on ”ettei sitä voi pistää uusiksi”. Syntyminen on ”kertakaikkinen tapahtuma”. Nikodeemus tuo tämän totuuden esille:

”Nikodeemus sanoi hänelle: **”Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?”** (Joh.3:4).

Syntyminen voi mennä pahasti pieleen. Lapsi voi syntyä keskosena tai peräti kuolleena. Mutta heikko syntymä ei vielä merkitse toivottomuutta. Jumala voi keskosetakin (1.5 kg) luoda täyden ihmisen. Näin on myös hengellisessä elämässä. Apostoleista suurin, Paavali oli keskosena syntynyt, mutta hän ei nähnyt ratkaisuksi mennä takaisin ”synnytyskanaviin”.

”Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt” (1. Kor.15:8).

SYNNYTYSTÄ EI VOI LAITTA UUSIKSI! Synnytys on onnistunut silloin, kun se on vienyt syntisen kaidalle tielle; ”tässä on ainut onnistuneen synnytyksen kriteeri”. Tämän jälkeen ei tarvita enää ”synnytysohjeita”, vaan kaidalla tiellä kulkemisen ohjeita. Tästä lähtien syntyminen on ”menneen talven lumia”. Uskova on taivaallisessa kulkuneuvossa, josta ”pakki puuttuu”.

Tarkkaan ottaen, kenenkähän meidän syntymisemme Jumalan lapseksi on ollut täysin mallikas ja nuottien mukainen? Tässä ei tyyli pisteitä jaeta eikä tarvita. Toisaalta, kun ihmiset pääsevät laatimaan oman viisautensa mukaan uudestisyntymisen kriteerejä, varmaakin varmempi on, että lähes jokaisella on oma omituinen listansa – lahkolaispuljujen siemeniksi!

Vaikka uudestisyntymisessä on löydettävissä yhteisiä piirteitä, jokainen syntymä on kuitenkin persoonallinen erikoistapaus. Eihän oleellista ole syntymisen helppous, teknillinen onnistuminen tai kauneus. Emme ole teatterin kanssa kysymyksessä. Eikö oleellista ole, että UUSI ELÄMÄ ON SYNTYNYT JA UUSI LAPSI ON NÄHNYT PÄIVÄNVALON? Ei uudestisyntyminen tapahdu siten, että kättilönä toimiva etsii synnytysohjeet ”käsikirjasta” Apostolien teoista. Uudestisyntyminen on alusta loppuun saakka Jumalan teko ja ihme. Tässä tekisi mieli sanoa: ”Heitä hiiteen nuo kaavat ja tikapuut!” Syntymään palaaminen on utopiaa; siihen emme voi palata (sitä korjaamaan ja remontoimaan) – eikä ole tarviskaan. Uudestisyntyminen ei suostu ”tutkijan pinsetteihin”. Joka

näin kuvittelee, luulee liikoja itsestään; kuvittelee voivansa ymmärtää Jumalan ihmeellisyyksiä. Tässä ihmisen on Mooseksen tavoin alistuttava ”ihmettelijän paikalle”!

1. Ja Mooses kaitisi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Ja kun hän kerran ajoi lampaita erämaan tuolle puolen, tuli hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle.
2. Silloin Herran enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulesa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut.
3. Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi".
4. Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen".
5. Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä **PAIKKA, JOSSA SEISOT, ON PYHÄ MAA.**" (2. Moos.3:1-5).

Syntyneellä on uudet haasteet edessä, KILVOITUS JA PYHITYS! Kun uusi elämä on syntynyt, meille jää ihmettely ja palvonta – kuten Itämaan tietäjät ja paimenet. Syntyminen on Jumalan ihme, sitä emme voi remontoida, mutta sen jälkeisen kasvatuksen Jumala on uskonut meille. Lähinnä seurakunnan johtajien tehtävänä on saattaa kukin uusi syntynyt oikealle paikalleen Jumalan seurakunnassa ja organisoida työ Jumalan temppelin rakennustyömaalla. Jos uusi taimi on syntynyt Jumalan taimitarhaan, meidän tehtävämme ei ole kontrolloida tilannetta nostamalla taimi joka aamu maasta ja tutkailemalla, onko juurta tullut. Meidän tulee kunnioittaa **SUUREN TARHURIN** työtä; sen peukaloiminen on epäluottamuksen osoittamista ja halveksimista! Me emme pysty luomaan uutta elämää, mutta parhaimmillaan me kykenemme ”viljelemään ja varjelemaan sitä” (1. Moos.2:15). Ihmisen on tyydyttävä olemaan Jumalan alamaisuudessa ”Jumalan työtoveri”.

11. Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,
12. **TEHDÄKSEEN PYHÄT TÄYSIN VALMIIKSI PALVELUKSEN TYÖHÖN, KRISTUKSEN RUUMIIN RAKENTAMISEEN,**
13. kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään,
14. ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajahtavat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa;
15. vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaimme häneen, joka on pää, Kristus,
16. josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on” (Ef.4:11-16).

Väinö Hotti

Mutta itse asiassa haluan (Pawson) sanoa, etten ilman Apostolien tekoja olisi ymmärtänyt tuota kaikkea. Ja ilman sitä olisin saattanut jäädä vain kolmeen tai kahteen tai jopa vain yhteen näistä asioista. Apostolien teoissa Paavali käy läpi ne kaikki neljä.

Kun on kysymys uudestisyntymisen tuntomerkeistä, Apostolien teot tarjoaa aivan liian suppean lähdeaineiston. Neljä uudestisyntymisen tuntomerkkiä on kyllä liian vähän. Kyllä uusi elämä on liian monimuotoista, jotta se voitaisiin ympätä neljään kohtaan. Tämän kysymyksen selvittelyyn tarvitaan välttämättä koko Raamattu! Kun Pawsonin tyyliin erinomaisen oppineen miehenä ja Raamatun selittäjänä kuuluu laaja-alaisuus, on käsittämätöntä, kuinka hän näin tärkeän kysymyksen kohdalla sortuu noin säälittävään kapea-alaisuuteen!

Väinö Hotti

EFESON TAPAUS

Paavali tulee Efesoon ja löytää sieltä Johannes Kastajan opetuslapsia (19:1-7). Hän kysyy heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen kun tulitte uskoon?" "Ei. Ei olla kuultukaan sellaisesta." "Ai jaa. No millaisella kasteella teidät on kastettu?" "Johanneksen kasteella." "Ette siis ole uskoneet Jeesukseen. Olette vasta tehneet parannuksen." "Ai jaa. On hyvä, että olette tehneet parannuksen."

Sitten hän kertoi Jeesuksesta, kunnes he uskoivat Häneen. Sitten hän kastoi heidät vedessä ja laski kätensä heidän päälleen jotta he saisivat Pyhän Hengen.

Hänen tapansa käsitellä etsijöitä oli ottaa selvää, kuinka monta näistä neljästä asiasta heillä oli. Ja sitten toimittaa puuttuvat niin pian kuin mahdollista. Olen oppinut tämän kaiken Apostolien teoista. Ja ilman sitä en mitenkään olisi voinut oppia tätä. Kun olin oppinut ne, löysin kaikki neljä sekä evankeliumeista että kirjeistä.

"Hänen tapansa käsitellä etsijöitä oli ottaa selvää, kuinka monta näistä neljästä asiasta heillä oli. Ja sitten toimittaa puuttuvat niin pian kuin mahdollista" (Pawson).

Tässä on Paavalin toimintastrategia liikaa pelkistetty. Ei syntymiseen tarvita erikoisia kaavoja ja oppikirjoja. Kun "aika on täyttynyt" syntyminen tapahtuu vähin reseptein ja oppikirjoin "spontaanisti". Niin pian kuin syntinen nöyrtyy rukoilemaan JUMALA OLE MINULLE SYNTISELLE ARMOLLINEN, syntymisen hetki on ovella. Kohta saamme kuulla syntyneen ensimmäisen parahduksen. Äidin iloksi uusi elämä on nähnyt päivänvalon. Syntyminen ei ole koskaan tekninen tapahtuma, vaan Jumalan ihme!

ITSENSÄ KOETTELEMINEN

Pawson on oikeassa, että meidän tulee koetella itseämme olemmeko syntyneet uudesti ylhäältä. Ennen kaikkea meidän tulee pyytää Jumalalta apua tässä tärkeässä tehtävässä, sillä nimenomaan tässä kysymyksessä ihminen helposti sortuu itsepetokseen. Uskovan pelastusvarmuus ei ole "itsevarmuutta".

”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta” (2. Kor.13:8).

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni.

”Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23,24).

Väinö Hotti

Väinö Hotti / David Pawson